

Thinking through Touch

By melanie bonajo

This exhibition brings together three video works with scenography by Théo Demans, rooted in queer, feminist, anti-ableist, and anti-racist perspectives on the body, sex, and intimacy—arising from movements that center embodied knowledge, radical softness, and the right to pleasure beyond normativity.

The works respond to a world shaped by control, extraction, and exclusion—where power determines whose bodies are heard, held, or denied. They expose how systems condition our capacity for connection, and offer alternatives built on consent, care, and bodily autonomy. They ask what happens when we reclaim intimacy from systems that disconnect us—and decide who is protected, and who is not.

Across these works, intimacy is not privatized or pathologized.

Touch is resilience.

It's a collective practice. It's political.

When the Body Says Yes explores the intelligence of feelings and the healing potential of touch in a society marked by loneliness and performance. Through queer rituals of consent and pleasure, it creates space for softness, slowness, embodied listening, and mutual respect—especially for those pushed to the margins.

School of Lovers is a bold collaboration with performers with cognitive disabilities, reframing sex education as a shared, inclusive space. It questions who gets access to knowledge, whose desires are legitimized, and how we learn about bodies, gender, and boundaries when systems fail us.

TouchMETell engages children in conversations about physical autonomy, consent, and emotional awareness. In a culture that often avoids these topics or treats kids as passive, this work asserts that young people are fully capable of setting boundaries and understanding relational safety—if we take them seriously.

This show invites you to question what you've been taught about touch and intimacy, to unlearn shame, and to reclaim your body, boundaries, voice, and needs on your own terms. It centers the clitoris, the cuddle, the awkward question, and the honest no—as acts of resistance and transformation.

Touch is resilience.

Trust is a praxis.

This is a space to reimagine equality—not through sameness, but through embodied difference. Not something to witness, but something to practice, carry, and continue.

Nederlands

Denken door aanraking

Deze tentoonstelling brengt drie videowerken samen met scenografie van Théo Demans, geworteld in queer, feministische, anti-ableistische en anti-racistische perspectieven op het lichaam, seks en intimiteit - voortkomend uit bewegingen die belichaamde kennis, radicale zachtheid en het recht op genot voorbij normativiteit centraal stellen.

De werken reageren op een wereld die wordt gevormd door controle,

uitbuiting en uitsluiting - waar macht bepaalt wiens lichamen worden gehoord of ontkend. Ze laten zien hoe systemen ons vermogen tot verbinding conditioneren en bieden alternatieven gebaseerd op consent, zorg en lichamelijke autonomie. Ze vragen wat er gebeurt als we intimiteit terugclaimen uit systemen die ons van onszelf—en elkaar—vervreemden en beslissen wie wel of niet wordt beschermd.

Binnen deze werken wordt intimiteit niet geprivatiseerd of geproblematiseerd. Aanraken is veerkracht.

Het is een collectieve praktijk. Het is politiek.

When the Body Says Yes onderzoekt de intelligentie van gevoel en het helende potentieel van aanraking in een samenleving getekend door eenzaamheid en prestatiedruk. Via queer rituelen van consent en genot ontstaat ruimte voor zachtheid, vertraging, belichaamd luisteren en wederzijds respect—vooral voor wie aan de randen van de norm leeft.

School of Lovers is een samenwerking met performers met een cognitieve beperking. De film herkadert seksuele voorlichting als een gedeelde, inclusieve ruimte en stelt vragen over wie toegang krijgt tot kennis, wiens verlangens worden gelegitimeerd, en hoe we leren over lichamen, gender en grenzen wanneer systemen ons laten vallen.

TouchMETell betreft kinderen bij gesprekken over lichamelijke autonomie, consent en emotioneel bewustzijn. In een cultuur die deze thema's vaak uit de weg gaat of kinderen als passief beschouwt, stelt dit werk dat jonge mensen wél in staat zijn hun grenzen aan te geven—als we hen serieus nemen.

Deze tentoonstelling nodigt je uit om te bevragen wat je is aangeleerd over aanraking en intimiteit, om schaamte af te leren, en om je lichaam, grenzen,

stem en behoeften op je eigen voorwaarden terug te claimen. Ze plaatst de clitoris, de knuffel, de ongemakkelijke vraag en de eerlijke nee centraal—als daden van verzet en transformatie.

Touch is resilience

Trust is a praxis

Dit is een ruimte om gelijkheid opnieuw te verbeelden—niet door gelijkheid, maar door belichaamde verschillen. Niet iets om alleen te aanschouwen, maar iets om te oefenen, mee te nemen, en voort te zetten.

(nog een beetje raar in het Nederlands, wat denken jullie ?)

Denken via Aanraking – in eenvoudige taal (Nederlands)

Deze tentoonstelling laat drie films zien.

Ze gaan over aanraking, het lichaam, seks en liefde.

De films zijn gemaakt met mensen die geven om respect, vrijheid en eerlijkheid.

De scenografie is gemaakt samen met Théo Demans.

De wereld is soms oneerlijk.

Niet iedereen wordt gezien of gehoord.

Sommige mensen hebben meer macht dan anderen.

Deze films zeggen: dat moet anders.

Ze laten zien dat zorg, respect en aanraking belangrijk zijn.

Dat je zelf mag kiezen wat goed voelt voor jouw lichaam.

Dat iedereen recht heeft op liefde, plezier en veiligheid.

Aanraking is kracht.

Aanraking helpt.

We leren het samen.

Over de drie films:

When the Body Says Yes

Gaat over voelen.

Over hoe aanraking kan helpen.

En hoe je lichaam “ja” of “nee” zegt.

Er is ruimte voor zachtheid en rust.

School of Lovers

Is gemaakt met mensen met een verstandelijke beperking.

We praten open over seks, knuffels, gevoelens en vragen.

Iedereen leert. Iedereen doet mee.

TouchMETell

Is gemaakt met kinderen.

Ze leren over grenzen en zeggen wat ze wel of niet willen.

Kinderen zijn slim. We moeten naar ze luisteren.

Deze tentoonstelling zegt:

Jouw lichaam is van jou.

Jij mag kiezen.

Jouw gevoel telt.

Aanraking is kracht.

Vertrouwen kun je oefenen.

Iedereen hoort erbij.

Thinking through Touch

100 words

This exhibition presents three video works with scenography in collaboration with Théo Demans, addressing themes such as consent, bodily autonomy, and queer intimacy. In collaboration with a group of queers, Theater Hora—an ensemble of actors with cognitive disabilities—and children, the works interrogate sexism, ableism, and alienation within techno-capitalism.

They create space to unlearn shame, practice touch, and reclaim the body as a source of knowledge and connection. From awkward questions to radical cuddles, each installation invites you to feel, to listen, and to find your “no” (or “yes”).

This is a space that takes a stand. Here, neutrality is dismantled—in a queer classroom, a soft uprising, a dismantling of normativity, and an invitation to collective intimacy, both practice and destination.

Thinking through Touch

100 woorden

Deze tentoonstelling toont drie videowerken met een scenografie in samenwerking met Théo Demans, rond thema's als consent, lichamelijke autonomie en queer intimiteit. In samenwerking met een groep queers, Theater Hora - een ensemble bestaande uit acteurs met een cognitieve beperking- en kinderen worden vragen gesteld over seksisme, validisme en de

vervreemding vervreemding binnen het technokapitalisme. Ze creëren ruimte om schaamte af te leren, aanraking te oefenen en het lichaam te herwinnen als bron van kennis en verbinding. Van ongemakkelijke vragen tot radicale knuffels, elke installatie nodigt uit om te voelen, luisteren en je “nee” (of “ja”) te vinden. Dit is een ruimte die positie kiest. Hier word neutraliteit ontmanteld in een queer klaslokaal, een zachte opstand, een ontmanteling van normativiteit en een uitnodiging tot collectieve intimiteit, als oefening én als bestemming.